

भवत्

“भलातकं त्रिषु प्रोक्तमवच्छेदोऽवच्छेदोऽधिकः ।
तथैवाभिसुखी भलो वीरश्च प्रोफक्तुः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
भङ्गकः, पुं, (भङ्गक + एषोऽरादित्वात् इत्सः ।)
भालुकः । इत्यमरः ॥
भङ्गकः, पुं, (भङ्गते इति । भङ्ग + “उलूकादयश्च ।”
उणा० ४ । ४१ । इति ऊकप्रत्ययेन साधुः ।)
जन्तुविशेषः । भालुक इति भाषा । तत्पर्यायः ।
कृत्तः २ भङ्गः ३ सशस्त्रः ४ दुर्घोषः ५ भङ्गकः
६ एष्टदृष्टिः ७ द्राघिष्ठः ८ दौर्घकेशः ९ चिराद्युः
१० दुश्चरः ११ दौर्घदर्शी १२ । इति राज-
निर्घण्टः ॥ भालुकः १३ भालुकः १४ अश्वः १५
भालुकः १६ भालुकः १७ । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, महाभारते । १२ । ११६ । ६ ।
“सिंह्याग्रगणाः क्रूरा मत्ताश्चैव महागणाः ।
ह्रीपिनः खड्गभङ्गका ये चान्ये भीम-
दर्शनाः ॥”
कोशस्य प्राणिविशेषः । तदयथा,—
“शङ्खशङ्खनखसुक्तिशङ्खकभङ्गकप्रभृतयः को-
शस्थाः ॥” इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्यायः ।)
झोनाकप्रभेदः । (यथास्य पर्यायः ।
“झोनाको भूतपुष्पश्च पूतिवृत्तौ तुनिहमः ।
दौर्घटनाश्च कद्रुको भङ्गकष्टुष्टकोऽरुणः ॥”
इति वैद्यकरत्नमाला ॥)
जुङ्गुरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
भवं, स्त्री, (भवति भूयते वा । भू + अच् अप् वा ।)
भयम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ चान्ता । इति
भाषा ॥
भवः, पुं, (भूयते इति । भू + भावे जप् ।) जन्म ।
(यथा, ब्राह्मवल्के । ३ । १६४ ।
“भवो जातिसहस्रेषु प्रियाप्रियविपर्ययः ॥”
भवत्वस्मादिति । भू + अपादाने जप् । शिवः ।
इत्यमरः ॥ यथा, शतपथब्राह्मणे । ६ । १ । १५ ।
“तमन्नदीद् भवोऽचोति तदयदस्य तन्नामा-
करोतुपर्जनस्त्वहूपमभवत् पर्जन्यो वै भवः ॥”)
स च जलधर्मः । यथा,—
“भवाय जलधर्मये नमः ।”
इति पार्ष्णिनिशिवजिज्ञूषाप्रयोगः ॥
(भवति प्रभवत्यनेनेति । भू + अप् ।) स्निग्धः ।
(यथा, महाभारते । १ । २२ । २८ ।
“को हि नाम भवेनार्थो वाहसेन समाचरेत् ॥”
भवति उत्पद्यतेऽस्तिन्निति । भू + आधारे
जप् ।) संवारः । (यथा, मार्कण्डेये । १६ । ७ ।
“जनवस्त्रं तथैवेयं देवी सर्वभवारब्धिः ॥”)
सना । प्राप्तिः । इति मेदिनी ॥
भवकः, पुं, (भवतादिति । भू + वृत् ।) आशी-
र्वाचकः । इति संक्षिप्तवारः ॥
भवचक्रः, पुं, (भवस्य वनस्य चक्रः चंच-
कारकः ।) दावानलः । इति शब्दमाला ॥
भवत्, चि, (भाति विद्यते इति । भा + ङवतु-
प्रत्ययः ।) शुद्धदर्शनम् । अत्र भाषावोर्ध्वतुप्रत्य-
येन निष्पन्नम् । तस्य लिङ्गचये रूपम् । भवान्

भवभू

भवती भवत् । (यथा, मार्कण्डेये देवी-
माहात्म्ये । ८५ । ५ ।
“भवतां नाशयिष्यामि तत्तुच्छात् परमापदः ॥”)
वर्षमानार्थम् । इति मेदिनी । ते, १३७ ॥ अत्र
भूघातोः शब्दप्रत्ययेन निष्पन्नम् । तस्य लिङ्गचये
रूपं भवन् भवन्ती भवत् । (यथा, मनौ ।
१२ । ६७ ।
“चातुर्वर्ण्यं त्रयो लोकाश्चत्वारश्चाश्रमाः पृथक् ।
भूतं भवद्भविष्यच्च सर्वं वेदात् प्रसिध्यति ॥”)
भवती, स्त्री, (भवत् + ङीप् ।) बाणभेदः । स तु
विधातुः । इति शब्दरत्नावली ॥ दौर्घिमती ।
यथा । वाल्मीकिलतागङ्गास्तोत्रम् ।
“खर्गारोह्यवैजयन्ति भवतीं भागीरथीं
प्राप्ये ॥”
भवदाह, स्त्री, (भवाखं भवप्रियं वा दाह ।) देव-
दाहवृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥
भवदीयं, चि, (भवत् + “भवतइच्छुचौ ॥” ४ । २ ।
११५ । इति छ्स् ।) भवत् इदम् । युष्मत्-
सम्बन्धि । यथा, उद्भटे ।
“श्रुत्वातिदूरे भवदीयकीर्तिं
कर्णं च तुष्टौ न च चक्षुषी मे ।
इयोर्विवाहं परिहृत्तुमिच्छन्
समागतोऽहं तव दर्शनाय ॥”
(यथा, भागवते । ६ । १८ । ३६ ।
“वयसा भवदीयेन रंखे कतिपयाः समाः ॥”)
भवनं, स्त्री, (भवत्वस्तिन्निति । भू + अधिकरणे
छुट् ।) गृहम् । (यथा, मनौ । ११ । १८ ।
“स त्वसु तं घटं प्राख्य प्रविशन्न भवनं स्वकम् ॥”)
प्रासादः । यथा, महाभारते । १५ । ४ । २५ ।
“देवराजस्य भवनं विविश्राते सुपूजितौ ॥”
भू + भावे छुट् ।) भावः । इति मेदिनी । (यथा,
“ननु प्रागसतो घटस्य भवनं दृश्यते ॥”
इति तार्किकाः ।)
भवनाश्रिणी, स्त्री, (भवं संवारं जन्मादिकं वा
नाशयति उत्थारयति नाशयितुं शीलमस्येति
वा । नश् + चिच् + चिनिः ।) सरयूनदी । इति
पुराणम् ॥
भवनीयं, चि, (भवितुमर्हसिति । भू + अनौर ।)
भवितव्यम् । भयम् । उत्पत्ताहम् । इति तुम्ह-
नीधकाकरम् ॥
भवन्तः, पुं, (भवत्वञ्चेति । भू + “दृभूवद्भवतीति ॥”
उणा० ३ । १२८ । इति अच् । स च विद्भवति ।)
कालभेदः । स तु वर्तमानः । इत्युणादिकोपः ।
(भान्ति इति । भा + ङवतु प्रत्ययः ।) भव-
च्छब्दस्य प्रथमावहुवचनान्तरूपोऽप्ययम् ॥
(यथा, महाभारते । ३ । ५४ । २ ।
“के वै भवन्तः कक्षाद्यौ यस्याहं दूत ईष्यतः ॥”)
भवन्तिः, पुं, (भू + “सुवो क्तिच् ॥” उणा० ३ ।
५० । इति क्तिच् ।) वर्तमानकालः । इत्युणा-
दिकोपः संक्षिप्तवारोऽस्मादित्तिश्च ॥
भवभूतिः, पुं, (भवेन शिवेन भूतिरेवार्थादिकं
यस्य भव एव भूतिर्यस्येति वा । शिवोपासन-

भवित

येवास्य विद्याद्युत्पत्तयात्वम् ।) कविविशेषः
स च भोजराजस्य पण्डितः । मालतीमाध-
वादिनाटककर्त्ता च । तत्पर्यायः । भृगुर्भः २ ।
इति जटाधरः । (यथा, राजतरङ्गिण्याम् ।
४ । १४४ ।
“कविर्वाक्पतिराजश्रीभवभूत्यादिवेवितः ॥”
भवस्य महादेवस्य भूतिरिति विग्रहे तु ।)
महादेवस्य ऐश्वर्यम् ॥
भवत्, [ट्] स्त्री, (भवे जन्मादिप्रदे संवादे
रोदिति अनेनेति भवे जन्मान् रोदित्वनेन
वेति । रुट् + क्तिप् ।) प्रेतपट्टः । इति
चिकाण्डशेषः ॥
भवात्मना, स्त्री, (भवस्य शिवस्य आत्मचेति ।)
मनसादेवी । इति शब्दमाला ॥
भवादकः, [श्] चि, युष्मत्पदशः । भवानिव
भवादचः } दृश्यते य इति युत्पत्ता भवच्छब्द-
भवादशः } पूर्वकदृशघातोः कर्मणि क्रमेण क्तिप्-
टक्चकप्रत्ययेन निष्पन्नः । इति आकरणम् ॥
भवानी, स्त्री, भवस्य भार्या । (भव + “इन्द्रवरुण-
भवशर्त्वेति ॥” ४ । १ । ४६ । इति स्त्रियां ङीप्
ततः आनुक् चागम इति ।) दुर्गा । इत्य-
मरः । १ । १ । ११ । एतन्नामकारणं यथा,—
“रुद्रो भवः समाख्यातो भवः संसारसागरः ।
भवः कामस्तथा दृष्टिर्भवागो परिकीर्तितः ॥”
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥
(यथा, हरिवंशे भविष्यपर्वणि । १६ । ६ ।
“भवानी तत्र मे देव ! परिचर्तुं तदाभवत् ॥”) ।
भवानीगुरुः, पुं, (भवान्याः शिवपत्न्या गुरुः पिता ।)
हिमालयपर्वतः । इति हेमचन्द्रः ॥
भवाभीष्टः, पुं, (भवे अभौष्टः ।) गुग्गुलुः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
भवाब्धिः, पुं, (भवः अन्विरिवेत्युपमितसमाचः ।
भव एव अन्विरा ।) संसाररूपसमुद्रः । यथा,
“ध्येयं वदा परिभवन्नमभौष्टदीहं
तीर्थांसहं शिवविरिचिदुतं शरयम् ।
श्रुत्वात्तिहं प्रथतपालभवाब्धिपोतं
वन्दे महापुत्र ! ते चरवारविन्दम् ॥”
इति श्रीभागवते ११ स्कन्धे ५ अध्यायः ॥
भवायना, स्त्री, (भवः शिव एवायनमाश्रयस्वल्-
मस्याः । शिवशिरसि स्थितत्वात्स्यात्पात्वम् ।)
गङ्गा । इति शब्दरत्नावली ॥ (भवायनी-
ल्लके ।)
भविकं, स्त्री, (भवः प्रभाव ऐश्वर्यादिकामिच्छर्थः
उत्पाद्यत्वेनाख्यस्येति ट् ।) मङ्गलम् । तद्वति
चि । इत्यमरः ॥
भवितः, चि, (भवे मङ्गलं जातोऽस्येति तारका
दित्वात् इतच् ।) अतीतोत्पत्तिकः । भूतः ।
इति जटाधरः ॥
भवितव्यं, चि, भवनीयम् । भयम् । इति भवि-
ष्यत्कार्ये कर्मणि भावे शब्दाहं प्रेयाहुत्ताप्राप्त-
कार्थं च भूघातोक्तयप्रत्ययेन निष्पन्नम् ।
इति आकरणम् ॥ यथा, बह्विपुराणे ।